

§ 248.

Indenlandfle offentlige Dokumenter ffulle formodes at være ægte, naar deres Udfeende og Form ikke frembyder nogen færlig Tvivlsgrund.

Om et udenlandff offentligt Dokument ffal formodes at være ægle, afgjøres af Retten. Er det paa behørig Maade forfynnet med diplomatiff Legalifation, nyder det ffamme Ægthedsformodning fom et indenlandff offentligt Dokument.

§ 249.

Et Privatdokuments Ægthed maa bevifes. Til faadant Bevis er det, naar der ikke ffjønnes at være Grund til at antage en Forfalfkning, i Reglen tilffrækkeligt, at Underffriftens Ægthed godtgjøres.

§ 250.

Om Reguffabffbilag ffulle formodes at være ægte i Forhold til den, til hvem Regn ffabet aflægges, afgjøres ved Rettens Æffjon, medmindre færlige Lovbestemmelser indeholde andre Regler.

§ 251.

Privatdokumenter af faadan Ælde, at deres Ægthed ikke kan oplyfes ved Bidnebevis eller ved Parternes egne Æffklæring, kunne holdes for ægte, naar Stedet, hvor Dokumentet findes, Maaden, hvorpaa det er bevaret, eller andre Omffændigheder i overveiende Grad tale derfor.

§ 252.

Bevifet for et Privatdokuments Ægthed bliver, at føre og bedømme efter de almindelige Regler, hvorved ogffaa den Retten i denne Lovs § 257 givne Myndighed til at tilffede den Bevispligtige at udfylde Bevifet ved fin Æd kommer til Anvendelfe.

§ 253.

Producenten af et Privatdokument kan, selv om han ikke har tilveiebragt nogen Forffmodning for dets Ægthed, forlange, at det paalægges den, mod hvem Dokumentet fremlægges, edelig at benægte fin Underffrift med den Virkning, at Dokumentet under Sagen holdes for ægte, hvis Æden ikke aflægges.

§ 254.

Den, der imod bedre Vidende har nægtet Ægtheden af et Dokument, bliver ved den endelige Dom at anfe med Bøder fra 200 til 400 Kr., uden at herved er udeluffet det Anfvar, fom efter Straffelovgivningens almindelige Regler maatte være paadraget.

§ 255.

Om en Part ved senere Uttringer eller Foretagender har afffaaret fig fra at beffride et Dokuments Ægthed eller Beviskraft, afgjøres ved Rettens Æffjon.

Fjerde Underafdeling.

Om Parts Æd.

§ 256.

Parterne kunne vedtage, at Antagelfen eller Ikke-Antagelfen af et omtviffet Faktum